

31997D0747

L 303/12

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

6.11.1997.

KOMISIJAS LĒMUMS**(1997. gada 27. oktobris),****ar ko nosaka, cik daudz un cik bieži ņem paraugus, kas paredzēti ar Padomes Direktīvu 96/23/EK, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(97/747/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīvu 96/23/EK, ar kuru paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos un, ar ko atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6. panta 2. punktu,

tā kā Direktīvas 96/23/EK VI pielikums nosaka, cik daudz un cik bieži ņemt paraugus no dzīviem dzīvniekiem un dažiem produktiem, kas minēti II pielikumā, un uztic Komisijai tos noteikt dažiem citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem;

tā kā Padomes 1985. gada 29. janvāra Direktīvas 85/73/EEK par veterināro ekspertīžu un pārbaužu finansēšanu, uz kuru attiecas Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK, 90/675/EEK un 91/496/EEK⁽²⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK⁽³⁾, B pielikumā ir noteiktas nodevas, ar kurām plāno nodrošināt, ka dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu pārbaudes, kas paredzētas ar Direktīvu 96/23/EK, tiek īstenotas;

tā kā, ņemot vērā gūto pieredzi īstenojot esošos valsts pasākumus un Komisijai nosūtīto informāciju, ievērojot pastāvošos Kopienas noteikumus, būtu jānosaka, cik daudz un cik bieži ņemt paraugus no dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas nav minēti Direktīvas 96/23/EK VI pielikumā;

tā kā šajā Direktīvā noteiktais paraugu ņemšanas biežums un daudzums būtu jāiekļauj atlieku uzraudzības plānos ne vēlāk kā paredzētajā 1999. gada pārskatā, kurš dalībvalstīm jāiesniedz līdz 1999. gada 31. martam;

tā kā šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Paraugu ņemšanas daudzums un biežums noteiktu vielu un to atlieku kontrolei pienā, olās, truša gaļā, savvaļas dzīvnieku gaļā, saimniecībā audzētu medījumdzīvnieku gaļā un medū, ir izklāstīts šā Lēmuma pielikumā, kas papildina paraugu ņemšanas daudzuma un biežuma sarakstu Direktīvas 96/23/EK IV pielikumā.

2. pants

Lēmuma 1. pantā minētais daudzums un biežums jānosaka ar atjauninātiem atlieku uzraudzības plāniem, kurus dalībvalstis iesniedz par 1999. gadu.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 1997. gada 27. oktobrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
 Franz FISCHLER

⁽¹⁾ OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.⁽²⁾ OV L 32, 5.2.1985., 14. lpp.⁽³⁾ OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.

PIELIKUMS

1. NODAĻA

PIENS

1. Govs piens

A. Paraugu ņemšanas prasības

- Oficiālās kompetentās iestādes paņem katru oficiālo paraugu tādā veidā, lai vienmēr būtu iespējams atrast piena izcelsmes saimniecību.
- Saskaņā ar dalībvalstu izvēli, paraugus var ņemt:
 - a) saimniecības līmenī no savākšanas trauka;
 - b) vai piensaimniecības nozares līmenī, pirms cisternas iztukšošanas.
- Atkāpšanās no augstākminētā izsekojamības principa attiecībā pret izcelsmes saimniecību pieļaujama vielām vai atliekām, kas uzskaitītas Padomes Direktīvas 96/23/EK I pielikuma B grupas 3. punkta a), b) un c) apakšpunktā.
- Paraugus jāņem tikai no svaigpiena.
Parauga lielums būs atkarīgs no izmantotajām analītiskajām metodēm.

B. Paraugu skaits un biežums

Paraugu skaits ir 1 paraugs uz 15 000 tonnām gada piena produkcijas, ne mazāk kā 300 paraugi gadā.

Jāievēro šāds sadalījums:

- a) 70 % paraugu jāpārbauda attiecībā uz veterināro medikamentu atlieku esamību. Šajā gadījumā katru paraugu jāpārbauda vismaz attiecībā uz četriem dažādiem savienojumiem, ne mazāk kā ar trim grupām no A 6, B 1, B 2 a) un B 2 e), kas minētas Direktīvas I pielikumā;
- b) 15 % paraugu jāpārbauda attiecībā uz atlieku esamību, kas noteiktas Direktīvas 96/23/EK I pielikuma B 3 grupā;
- c) atlikušie (15 %) jāpārbauda atkarībā no situācijas dalībvalstī.

2. Piens no citām dzīvnieku sugām (aitu, kazu, zirgu)

Šīm sugām paraugu skaitu nosaka katra dalībvalsts atkarībā no ražošanas jaudas un identificētajām problēmām. Šo sugu piens jāiekļauj izlases paraugu plānā kā paraugi, kas papildina liellopu piena paraugus.

2. NODAĻA

OLAS

1. Vistu olas

A. Paraugu ņemšanas prasības

- Oficiālās kompetentās iestādes paņem katru oficiālo paraugu tādā veidā, lai vienmēr būtu iespējams atrast olu izcelsmes saimniecību.
- Saskaņā ar dalībvalstu izvēli, paraugus var ņemt:
 - a) saimniecības līmenī;
 - b) vai iesaiņošanas centra līmenī.
- Parauga lielums ir 12 olas vai vairāk, atkarībā no izmantotajām analītiskajām metodēm.

B. Paraugu skaits un biežums

Ikgadējais paraugu skaits nedrīkst būt mazāks kā 1 paraugs uz 1 000 tonnām ikgadējā pārtikai saražoto olu daudzuma, bet ne mazāks kā 200 paraugi gadā. Par paraugu sadalījumu lemj katra dalībvalsts, saskaņā ar tās ražošanas struktūru, jo īpaši ņemot vērā integrācijas līmeni tajā.

Ne mazāk kā 30 % no paraugiem jāievāc iesaiņošanas centros, kuri piegādā lielāko daļu pārtikā lietojamo olu.

Jāievēro šāds sadalījums:

- 70 % paraugu jāpārbauda vismaz attiecībā uz vienu savienojumu no katras sekojošās grupas: Direktīvas 96/23/EK II pielikumā minētās A 6, B 1 un B 2 b) grupas,
- 30 % no paraugiem jāpārbauda atkarībā no situācijas katrā individuālā dalībvalstī, taču jāiekļauj dažas analīzes attiecībā uz I pielikumā B 3 a) grupā minēto vielu esamību.

2. Olas no citām māju putnu sugām

Šīm sugām paraugu skaitu nosaka katrā dalībvalstī atkarībā no ražošanas jaudas un identificētajām problēmām. Šo sugu olas jāiekļauj izlases paraugu plānā kā paraugi, kas papildina vistu olu paraugus.

3. NODAĻA

TRUŠA GAĻA, SAVVAĻAS DZĪVNIĒKU GAĻA UN SAIMNIECĪBĀ AUDZĒTU MEDĪJUMDZĪVNIĒKU GAĻA

1. Truša gaļa

A. Paraugu ņemšanas prasības

Katrs paraugs sastāv no viena vai vairākiem dzīvniekiem no viena ražotāja, atkarībā no analītiskās metodes prasībām.

- Oficiālās kompetentās iestādes paņem katru oficiālo paraugu tādā veidā, lai vienmēr būtu iespējams atrast trušu izcelsmes saimniecību.
- Saskaņā ar katras dalībvalsts trušu ražošanas struktūru, paraugus var ņemt:
 - a) saimniecības līmenī;
 - b) vai reģistrētas lopkautuves līmenī (Padomes Direktīvas 91/495/EEK (!) izpratnē).

Neierobežojot Direktīvas 96/23/EK noteikumus, saimniecības līmenī papildus var paņemt dažus dzeramā ūdens un lopbarības paraugus, lai pārbaudītu nelegālās vielas.

B. Paraugu skaits un biežums

Ikgadējais paraugu skaits ir vienāds ar 10 paraugiem uz 300 tonnām gada produkcijas (svars pēc nokaušanas) pirmajām 3 000 saražotajām tonnām, un 1 paraugs uz katrām papildus 300 tonnām.

Jāievēro šāds sadalījums: (atsauce uz Direktīvas 96/23/EK I pielikumu):

- A grupa: 30 % no kopējā paraugu skaita,
 - 70 % jāpārbauda attiecībā uz A 6 grupas vielu esamību,
 - 30 % jāpārbauda attiecībā uz A grupas citu apakšgrupu vielu esamību.
- B grupa: 70 % no kopējā paraugu skaita,
 - 30 % jāpārbauda attiecībā uz B 1 grupas vielu esamību,
 - 30 % jāpārbauda attiecībā uz B 2 grupas vielu esamību,
 - 10 % jāpārbauda attiecībā uz B 3 grupas vielu esamību.

Atlikušie paraugi jāpārbauda atkarībā no situācijas dalībvalstī.

Šie skaitļi tiks pārskatīti divu gadu laikā pēc šī lēmuma pieņemšanas.

2. Saimniecībā audzēti medījumdzīvnieki

A. Paraugu ņemšanas prasības

Parauga lielums būs atkarīgs no izmantotās analītiskās metodes.

Paraugi jāņem pārstrādes uzņēmuma līmenī. Vienmēr jābūt iespējamam atrast dzīvnieku vai to gaļas izcelsmes saimniecību.

Neierobežojot Direktīvas 96/23/EK noteikumus, saimniecības līmenī papildus var paņemt dažus dzeramā ūdens un lopbarības paraugus, lai pārbaudītu nelegālās vielas.

(!) OV L 268, 24.9.1991., 41. lpp.

B. Paraugu skaits un biežums

Ikgadējais paraugu skaits ir ne mazāks kā 100 paraugi.

Jāievēro šāds sadalījums:

- A grupa: 20 % no kopējā paraugu skaita, lielākā daļa paraugu jāanalizē attiecībā uz A 5 vai A 6 grupas savienojumiem.
- B grupa: 70 % no kopējā paraugu skaita.

Sadalījums ir šāds:

- 30 % jāpārbauda attiecībā uz B 1 grupas vielu esamību,
- 30 % jāpārbauda attiecībā uz B 2 a) un b) grupas vielu esamību,
- 10 % jāpārbauda attiecībā uz B 2 c) un e) grupas vielu esamību,
- 30 % jāpārbauda attiecībā uz B 3 grupas vielu esamību.

Atlikušie (10 %) paraugi jāpārbauda atkarībā no dalībvalstu pieredzes.

Dalībvalstis informē Komisiju par savas valsts saimniecībās audzētu medijumdzīvnieku skaitu, kas paredzēts lietošanai uzturā. Ņemot vērā šo informāciju, augstākminētie skaitļi tiks pārskatīti viena gada laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas.

3. Savvaļas dzīvnieku gaļa

A. Paraugu ņemšanas prasības

Parauga lielums būs atkarīgs no izmantotās analītiskās metodes.

Paraugi jāņem pārstrādes uzņēmuma līmenī vai medību vietā.

Jābūt iespējamam atrast reģionu, kurā dzīvnieks tika nometīts.

B. Paraugu skaits un biežums

Ikgadējais paraugu skaits ir ne mazāks kā 100 paraugi.

Šos paraugus jāpārbauda attiecībā uz ķīmisku elementu atlikumu klātbūtni.

Dalībvalstis informē Komisiju par savas valsts ikgadējo savvaļas dzīvnieku gaļas apjomu, kas paredzēts lietošanai uzturā. Ņemot vērā šo informāciju, augstākminētie skaitļi tiks pārskatīti viena gada laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas.

4. NODAĻA

MEDUS

A. Paraugu ņemšanas prasības

Parauga lielums būs atkarīgs no izmantotās analītiskās metodes.

Paraugus var ņemt jebkurā ražošanas ķēdes posmā, nodrošinot, ka iespējams atrast medus ražotāju.

B. Paraugu skaits un biežums

Ikgadējais paraugu skaits ir ne mazāks kā 10 paraugi uz 300 tonnām gada produkcijas pirmajām 3 000 saražotajām tonnām, un 1 paraugs uz katrām papildus 300 tonnām.

Jāievēro šāds sadalījums:

- B 1 grupa un B 2 c) grupa: 50 % no kopējā paraugu skaita,
- B 3 a), b) un c) grupa: 40 % no kopējā paraugu skaita.

Atlikušie (10 %) paraugi jāpārbauda atkarībā no dalībvalstu pieredzes. Īpaši jāpievērš uzmanība mikotoksīnu klātbūtni.